

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 61 (4254)

Anykščiai,

1981 m. gegužės mėn. 26 d.

Kaina 2 kap.

Šienpjoviai išeina į lankas

„Gintaro“ kolūkio Repšėnų gamybinio sektoriuje prasidėjo pirmieji šienapjūtės darbai.

Nors kai kam gali atrodyti, kad lankos dar nepakankamai užtelėjusios, tačiau praėjo tie laikai, kai laukime kone žolių peržydėjimo, tikėdami, kad daugiau prisienauti. Gal ir laimėsime centnerį kitą, bet prarasdavome žymią dalį pašaro vertės. Anksčiau pjaunamoje žolėje yra daugiau karotino, kitų maisto medžiagų, — pastebėjo „Gintaro“ kolūkio vyriausiasis agronomas Stasys Sinkūnas.

Geriau būtų šienauti nei per anksti, nei per vėlai. Tačiau optimalios daugelio žolynų pjūties fazės trunka savaitę — pusantros, o šienauti nūnai turime 1097 ha žaliųjų plotų. Ir labai sumaniai susitvarkę, greitai tokių lankų nesudorosi. Tuo labiau, kad koją kartais pakiša technikos gedimai, permainingi orai. Antra vertus, anksčiau pradėję ir užbaigę pirmosios žolės pjūtį, greičiau sulaukime gerų atolų, — savo nuomonę išsakė ūkio pirmininko pavaduotojas Juozas Mačiulaitis.

Kol kas Repšėnų kultūrinės šunazolės lankose šienauja vienas mechanizatorius Leonas Sakalis. Šiomis dienomis į lankas išvyksta pagrindinė šienavimo technika. Nereikia aiškinti, kad šienapjūtės eigą daug lemia gerai apgalvotas darbų organizavimas. Nebe pirmi me-

tai tam tikslui gintariečiai sudaro šienapjūtės planą — grafiką. Pastarajame labiausiai į akis krinta ūkio šeiminkų siekimas visais įmanomais būdais pasigamininti pašarų tiek, kad galima būtų išlaikyti kasmet didėjanti gyvulių skaičių, pakelti jų produktyvumą, sėkmingai įvykdyti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus. Kitaip sakant, iš kiekvieno daugiamečių žolių hektaro užsibrėžta gauti ne mažiau kaip po 29,5 cnt, iš kultūrinių pievų — po 44 cnt, o iš kultūrinių ganyklų — po 40 cnt šieno. Plane numatyta visuomeniniams gyvuliams sukaupti 1800 tonų šieno, kurio didesniąją dalį planuojama supresuoti, pagaminti 1500 tonų šienainio. Nemažesnis rūpestis lydės stambiujių ir sultingųjų pašarų ruošą.

Kad galėtume sklandžiai įvykdyti užsibrėžtas užduotis, numatėme kokią darbų rikiuotę, kad šienapjūtės tempai neprislėptų bet kurio iš sąlygoms, kad reikalui esant viena technologija keistų kitą. Tai ypač svarbu, susidūrus su nenumatytais kliūtimis ar nepalankiais orais. Kai pastovėsnė giedra — visos jėgos mesim šieno gamybai, nes patirtis parodė, kad šienai apvynti užtenka poros

dienų giedros ir 3—4 varlymų. Pabjurus orams operatyviai persiorientuome į kitokią žolės tvarkymo technologiją, — dalijosi mintimis vyriausiasis agronomas Stasys Sinkūnas.

Atsižvelgiant į technologijas, visą techniką ir žmones gintariečiai suskirstė į specializuotas mechanizuotas grandis, kurios, apsijungusios į vieną pašarų gamybos kompleksą, darbus atliks sroviniu būdu. Suprantama, pirmučiausia viską lems pjovėjų grandis. Jos sudėtyje viena savaičių ir 12 traktorių šienapjovių, kurias vairuoti paliekė Antanui Zeliabinui, Stasiui Paurazui, Petrii Ramanauskui bei kitiems strobliams, darbštumu garsėjantiems mechanizatoriams. Nupjautą žolę vartys šeši mechanizatoriai, septyni vyrai dirbūsios su šieno presais. Su tokia pat atida apgalvoti ir šienainio gamybos reikalai. Jonas Zeliabinas, Povilas Vildzius, Leonas Sablavičius ir dar pora jų darbo draugų tris su žolės smulkintuvais, o smulkintos žolės vežimo grandyje bus 12 mechanizatorių, tranšėjų slėgimo grandyje — keturi. Kaip parodė ankstesni mėnai, dirbdami prailgintą darbo dieną, šienainio tran-

TARYBŲ GRUZIJOS 60-METIS

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas ir TSRS Ministrų Taryba karštai ir nuosirdžiai pasveikino Gruzijos darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją, darbo žmonių kovinį avangardą — komunistus reikšmingos sukaikties — Gruzijos Tarybų Socialistinės Respublikos ir Gruzijos Komunistų partijos šešiasdešimties metų proga.

Išmintingai vadovaujant Tarybų Sąjungos Komunistų partijai, sakoma sveikinime, Gruzijos TSR darbo žmonės, palaikydami broliškos draugystės ryšius su didžiąja rusų tauta, su visomis mūsų šalies tautomis, per praėjusius

šešiasdešimt metų pasiekė puikių rezultatų ūkinėje ir kultūrinėje veikloje.

Sveikinime pareikštas tvirtas įsitikinimas, kad Gruzijos komunistai, visi darbo žmonės, ištikimi šlovings revoliucinėms, darbo ir internacionalinėms tradicijoms, įgyvendindami nurodymus ir uždavinius, iškeltus draugo L. Brežnevo pranešime partijos XXVI suvažiavime, suvažiavimo nutarimus, pasiekės naujų įžymių laimėjimų vystant liaudies ūkį, kultūrą ir keliant darbo žmonių gerovę, visokeriopai stiprins mūsų šalies tautų draugystę ir brolybę, vienybę ir susitelkimą apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją.

partijos CK ir Gruzijos Aukščiausiosios Tarybos iškilmingas posėdis, skirtas Gruzijos TSR ir Gruzijos Komunistų partijos 60-mečiui.

Posėdį pradėjo kandidatas į TSKP CK Politinio biuro narius, Gruzijos Komunistų partijos CK pirmasis sekretorius E. Sevardnadze.

Iškilmingame posėdyje kalbą pasakė TSKP CK Generalinis Sekretorius, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininkas L. Brežnevas, sutiktas ilga ovacija.

Draugo L. Brežnevo kalba buvo išklausyta su didžiuliu susidomėjimu ir ne kartą pertraukta audringais, ilgais plojimais.

(TASS-ELTA)

Gegužės 22 dieną Tbilisyje įvyko Gruzijos Komunistų

Pasėjai — prižiūrėk

M. Melnikaitis kolūkio žemdirbių sėja šiemet baigė visu dešimtadienį anksčiau negu pernai. Sėjos baruose gerai pasidarbavo prilygę mechanizatoriai Jonas Leščius, Juozas Juodzevičius, Vitasas Pipiras ir kiti, kurių darbštumo dėka palyginti trumpais terminais buvo pasėta 595 ha grūdinių, pasodinta 60 ha bulvių.

Dabar pagrindinis šio ūkio žemdirbių rūpestis — linkama pasėlių priežiūra, kova su augalų ligomis ir kenkėniais, nes spragos šiame darbe bare gali atsiliepti pra-

rastais derliaus centneriais. Jau nuakėtos ir du kartus apkaustos bulvės, simazinai nuovurkšti kukurūzų pasėliai. Šiuo metu mechanizatoriai Vaclovas Užnalevičius ir Valentas Padribinis herbicidais apdoroja miežių pasėlius. Jie per dieną nupurškia iki 50 hektarų.

Pasėlių priežiūros darbuose dirbančių mechanizatorių socialistinio lenktyniavimo rezultatai suvedami kas dešimt dienų, pirmaujančys paskelinami.

R. Jočys

Kai ganykloje tvarka — pieno primilžiai didėja

Pasakoja Tautvytis Balna, „Gimtosios žemės“ kolūkio vyr. zootechnikas

Šiemet pasirūpinome visas karves išginti į ganyklą anksčiau, negu pernai. Gegužės 8 dieną pradėjome pratinti prie ganymo beveik 300 Paežerių fermos karvių, po dienos kitos išvarėme gyvulius ir iš kitų pieno fermų. Keturias dienas nuo ganymo pradžios karves dar sočiai šėrėme papildomai, duodami per dieną kiekvienai po 2 kg šieno, 15 kg šienainio. Visą laiką duodame karvėms ir koncentratų — maždaug po 200 gramų, skaičiuojant kiekvienam primelžto pieno kilogramui. Papildomas šėrimas padėjo gyvuliams prisprasti prie ganymo, ir jų produktyvumas pereinamuoju laikotarpiu nesumažėjo. Praėjusios savaitės pabaigoje vidutiniškai iš kiekvienos karvės melžėme po 11,4 kg pieno, tai yra, 1,6 kg daugiau, negu tuo pačiu laikotarpiu pernai.

Mūsų kolūkio karvių banda didelė: viso 748 gyvuliai. Ją ganome penkiose vietose. Be to, Juozabavos fermoje

melžiamos karvės suskirstytos į tris grupes, kad kiekvienoje būtų ne daugiau kaip 100 gyvulių. Juk įsitikinta, kad pernelyg stambios bandos žolė labai ištrypia, žolė neproduktyviai sunaudoja. Visur ganyklas skirstome porcijomis, panaudodami septynias elektrines užtvanas. Ne visur ganyklos vienodai vešlios, todėl karvių ganymui atitveriamė skirtingo dydžio plotus du kartus per parą. Gyvulius ganyklose sumaniai prižiūri patvė kerdžiai Juozas Lukoševičius, Vytautas Pavinkšnis, Antanas Januška, Jonas Adamonis.

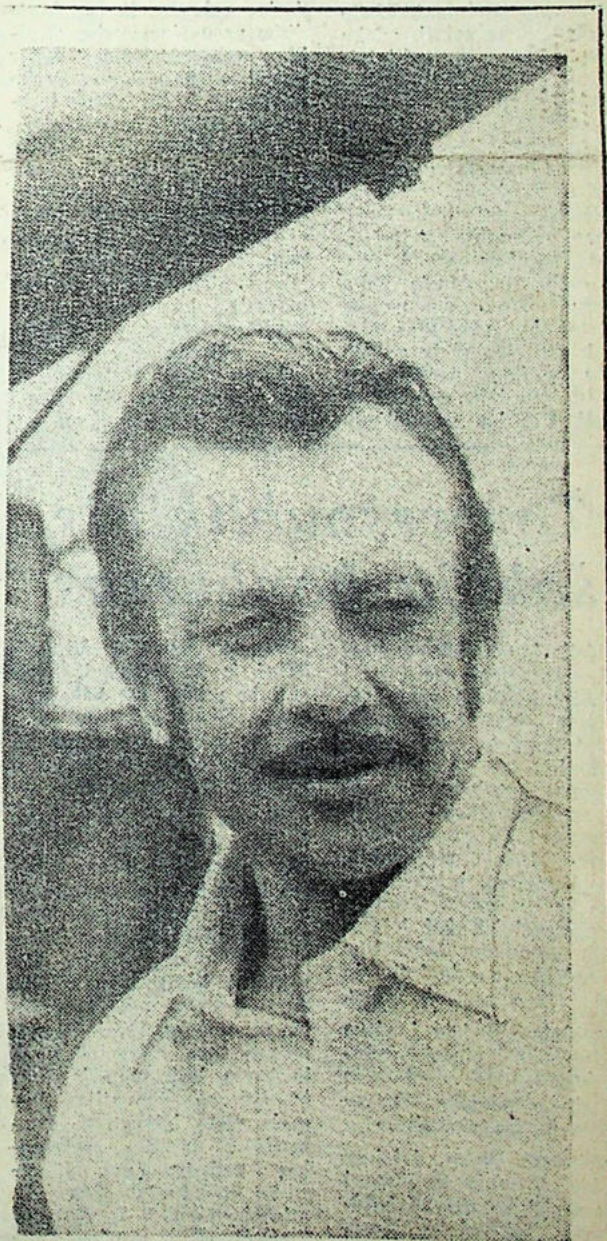
Pasirūpinome, kad ganyklose karvėms nestigtų laizmosios druskos. Greta automatinio girdyklų visur stovime vonias ir į jas pripilame vandens, kad karvėms būtų patogiau atsigeriti.

Paežerių ir Juozabavos fermose karvės melžimui pargenamos į tvartus. Kitos trys karvių grupės melžiamos stacionarinėse aikštelėse. Jose suklotos medinės grindys, į jas atvestos elektros linijos, elektriniais šil-

dytuvais šildomas vanduo. Kerdžiai ir melžėjos stengiasi, kad šaldytuvai, pieno indai, melžimo įrenginiai fermose bei aikštelėse būtų švarūs ir visas pienas patektų į pirmąją rūšį.

Praėjusios savaitės pabaigoje pagal pasiektus išmilžius — vidutiniškai 13,4 kg iš kiekvienos prižiūrinamos karvės — mūsų melžėjų tarpe pirmavo Aleksandra Alioškina. Gerų rodiklių — atitinkamai nuo 13,2 iki 12,5 kg pieno — buvo pasiekusios ir melžėjos Janina Cernienė, Nastė Bulkevičienė, Regina Pavinkšnienė. Kad pieno išmilžiai ganiavos pradžioje nuosekliai didėja — tai nemažas ir pakaitinių melžėjų, ypač Julijos Kolesnikovos, Kleopatros Avdejevovos, nuopelnas.

Kartu su kolūkio agronominės tarnybos darbuotojais numatome taip tvarkyti ganyklose, kad po ganyklos likusi žolė būtų laiku nušienaujama ir išvežama, aptvarai papildomai patręšiami ir karvėms visa laiką pakaktų šviežios žolės.

Praeitą savaitę M. Melnikaitis kolūkio technikos parkas papildė nauju javų nuėmimo kombainu „Niva“. Jo vairas patikėtas vienam iš kruopščiausių, sąžiningiausių mechanizatorių komunistui Jonui Zakarkai. Darbštus žemdirbius, šauniai pasidarbavęs ruošiant dirvas sėjai, šiomis dienomis visas jėgas skiria kokybiškai paruošti naująjį laukų laivą javapjūtei.

J. Jonevičiaus nuotrauka

Kronika

● Gegužės 20 d. prasidėjo naujas visuomeninių politinių skaitimų ciklas „TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“. Pirmajame užsiėmimo dalyvavo Vilniaus partinis, tarybinis, profsąjungų, komjaunimo aktyvas, propagandistai, politinformatoriai ir agitatoriai. Visuomeniniai politiniai skaitimai, skirti partijos suvažiavimo dokumentams nagrinėti, truks respublikoje iki lapkričio mėnesio.

● Antroje gegužės dekaadoje pradėjo suktis žolės miltų agregatai Silutės rajone. Pirmieji šienapjovės smulkintuvus į suželsias lankas išvarė Kintų J. Ciulados žuvininkystės ūkio mechanizatoriai. Žaliąsias granules čia gamina keturi agregatai, kuriais numatoma paruošti ne mažiau kaip 400 tonų žolės miltų ir kapojų. Po 25—30 tonų žolės granulių kasdien paruošia trys agregatai Rusnės žuvininkystės ūkyje.

Reikšmingų permainų kryptimi

Mūsų fabriko darbuotojų kolektyvas su dideliu pasitenkinimu ir pritarimu sutiko draugo L. Brežnevo partijos XXVI suvažiavime pasakytus žodžius, jog „Būtinia numatyti, kaip aprūpinti lengvąją pramonę šiuolaikiniais įrengimais, geriau telti jai žaliavas ir medžiagas, tobulinti planavimą ir šios šakos valdymą. Reikia gerinti lengvosios pramonės darbuotojų darbo ir buities sąlygas...“

Kadangi mūsų įmonė priklauso prie lengvosios pramonės įmonių kategorijos ir joje gaminama produkcija daugiausia priklauso liaudies vartojimo gaminių paskirčiai, tai toks partijos suvažiavime skiriamas reikšmingas dėmesys tolesniam lengvosios pramonės vystymui, šios šakos darbuotojų darbo ir buities sąlygų gerinimui sukelia teisėtą džiugesį.

Reikia pasakyti, jog jau dešimtajame penkmetyje pradėjus mūsų fabriko rekonstrukciją, palaisniui gerėja darbuotojų darbo ir buities sąlygos. Prieš porą metų įvedus jį eksploataciją naują vėlimo cecho pastatą ir jame sumontavus dvi konvejerines džiovyklas, ne tik tai žymiai pakilo darbo kultūra, bet ir nenalyginamai palengvėjo veltinių užsodintojų darbas. Dvigubai sutrumpėjo veltinių džiovinimo procesas, o tai teigiamai atsiliepė ir gaminių kokybei.

Taigi nereikia dabar darbininkams, naudojanti kaip anksčiau, palyginti sunkiu ranku darba su veltiniais pakrautu vežimėliu įstūmti jį džiovinimo kameras ir veltinius pačius vežimėlius iš kameros ištraukti, o visa tai atliekama mechanizuotai.

Netrukus darbo sąlygos žymiai palengvės ir karšimo-formavimo cecho betoniniams tiems žmonėms, juo labiau, kad cecho daugiausia dirba moteris. Šio cecho naujas pastatas jau užbaigtas statyti ir čia šiuo metu vyksta naujų mašinų, ventiliatorių ir kitų įrenginių montavimo darbai. Čia jau sumontuota

gauta iš Lenkijos karšimo mašina, dvi karšimui skirtos mašinos, atsiųstos iš mūsų šalies broliškoji respublika, taip pat montuojamos ir dar dvi artimiausiu metu gausimės. Siame cecho j rikiuotės stovos naujos ir veltinių sutankinimo mašinos. Žinant, kad anksčiau nemaža rūpesčių ir bėdų turėdavome su pernešimo susidėvėjusiom karšimo ir kitomis mašinomis, nes tekdavo jas dažnai remontuoti, tai naujų ir našesnių įrengimų sumontavimas, be abejo, pasitarnaus ir geresniam darbo ritmingumui užtikrinti, ir dar sėkmingesniam planinių užduočių vykdymui.

Be to, yra paruoštas projektas, pagal kurį mechanizuotai vilnomis bus pakraunamos karšimo mašinos, o pneumatiniu būdu bus atliekami šių mašinų valymo darbai. Visa tai jau numatyta padaryti šiais metais, ir Spalio šventės karšimo-formavimo cecho darbuotojai pastatiks, susilaikę įkurtuvių naujame pastate.

Kitamet ateis eilė ir paruošimo cecho rekonstrukcijos darbams. Kadangi statoma nauja transformatorinė pastotis, tai buvusios transformatorinės pastato sienų su prietaisais ir esančių sandėlių dalimi bus įrengtos patalnos paruošimo cecho, kuriame sumontuosime kėdėnimo, mišinių maišymo, atliekų pašalinimo mašinas. Ir čia ateityje žymiai pagerės darbo sąlygos tiems, kurie dirba paruošimo cecho. O atliekų rekonstrukcija dabar esančiose paruošimo cecho patalpose — čia įsikurs techninio veltinio gamintojai.

Siame penkmetyje fabrike taip pat numatoma išplėsti pagalbinės-buitinės patalpas: bus įrengtos rūbinės, dušai, poilsio kambariai, kabinetai. Tam jau yra paruoštas projektas. Siam reikalingi atliekų remonto, panaudosime dabar esančias techninio veltinio cecho patalpas.

Įgyvendinus pastatų rekonstrukciją, numatome esetiškiau ir patraukliau su-

tvarkyti įmonės teritorijos aplinką, ją apželdinti.

Taigi, užbaigus XI penkmetį visus rekonstrukcijos darbus, fabrikas tartum įgys antrąją savo jaunystę.

Ryškūs poslinkiai jau jaučiasi sprendžiant ir socialinio vystymo problemas. Per dešimtąjį penkmetį 35 mūsų fabriko darbuotojų šeimoms buvo pagerintos butų sąlygos, o vienuoliktajame penkmetį numatome dar pastatyti 8 butų gyvenamąjį namą ir 59 vietų bendrabutį. Šio bendrabučio statybą pradėsime jau sekančiais metais, ruošdami techninę dokumentaciją ir aštuonbučio statybą. Atidavus naudojimui šios objektus, praktiškai galutinai išsprends ir klausimas dėl visu fabriko darbuotojų aprūpinimo gyvenamuoju plotu.

Kai mūsų kolektyvo žmonės akivaizdžiai mato pastaraisiais metais vykstančias džiugias permaitas gamyboje, ypač fabriko rekonstrukcijoje ir modernizavimo linkme vykdomus didelius darbus, tai dauguma darbuotojų stengiasi įsitvirtinti kolektyve, mažiau būna blaškymosi atveji. Jeigu prieš šešeta ar septynetą metų beveik kas antras darbininkas per metus pakeisdavo darbavietę, tai pernai kadru kaita sudarė 18 proc., o šiame dar labiau sumažėjo. Žinoma, pagrindinį kolektyvo branduolį sudaro jau daug metų nuolat dirbantys žmonės, kurie brangina kolektyvo garbę ir kurie yra daromai pageriami. Įvairių švenčių metu iškilmingai yra pageriami darbo veteranai, mūsų įmonėje išdirbo 20—25 ar daugiau metų. Jiems įteikiami garbės raštai, piniginės premijos, asmeninės dovanos ir gėlės, o darbuotojų slūgi varda ir išdėstyti foto nuotraukos jų talpinamos įmonės Garbės knygose. Tradicija tano kolektyve surengti iškilmingas palydas tiems, kurie išeina į užtarnautą poilsį. Neretai nensininkai — buvę mūsų fabriko darbuotojai kviečiami į iškilmingus vakarus, į susitikimus su įmonės jaunimu. Toks reikšmingas susitikimas — vakaronė pas mus irgi neseniai įvyko, kuriame kartu su darbo veteranais, mūsų fabriko jaunimu dalyvavo ir „Gintaro“ kolūkiečiai jaunėi gamybiniškai bei saviuoklininkai.

Mus džiugina ir tas, kad darbo veteranų pavyzdžiu paseka jų vaikai, papildydami darbininkų gretas. Stai, karšimo mašinų valytojas Ivanas Prusakovas ir jo žmona Christina, kuri jau nemaža metų dirba vyr. meistrės pareigose — gerbiami kolektyve darbo veteranai. Tačiau atėjęs į spartakiečių šeimą dirbti jų sūnus Piotras užsirekomendavo irgi karo darbštus ir pareigingas statybininkas. Mūsų kolektyve dirba ir Piotro žmona Vera. Arba stai Darbo šlovės III laipsnio ordininkės, darbo veteranės — karšimo mašinų operatorės Bronės Bartuševičienės pavyzdžiu pasekė ir duklė Virginija, kuri, dirbdama veltinių pagrindu sutankintoja, sėkmingai mokosi ir vakarinėje pamaininėje mokykloje. Tokių gražių pavyzdžių, be abejo, yra ir daugiau.

Pastaraisiais metais, atvairai nasakius, gerokai pakilo fabriko dirbančiųjų darbinė nuotauka, vis mažėja ne drausmingumo faktų, darbas cehuose tano ritmingesniu, nors kaip žinome, fabrike vyksta ir rekonstrukcijos darbai. Apie tai liudija ir pasiekti per šiuo metų keturis mėnesius pagrindiniai rodikliai: bendrosios gamybos užduoti per tą laiką esame įvykdę 101,8 proc., o produkcijos realizacijos — 103,2 proc.

Mūsų fabriko kolektyvas pagal tradiciją jau daug metų lenktyniauja su Latvijos TSR „Limbaž filc“ fabriko kolektyvu, o prieš porą metų pradėjome bendradarbiauti ir su lenktyniavimo varžovais baltarusiais — Novogrudoko veltinių fabriko dirbančiais. Su šiais kolektyvais esame pasirašę socializmo sutartis, pasikeičia delegacijomis, pasidaliname sukaupto darbo patirtimi, idėjomis ir gamyba naujovėmis.

Taigi, mūsų fabriko veltinių gamintojai, siekdami įgyvendinti partijos XXVI suvažiavimo nubrėžtus uždavinius, pasiryžę dirbti dar organizuočiau ir našiau, gerinti veltinės avalynės kokybę, kad vartotojai būtų labiau patenkinti mūsų gamybiniais.

M. Roščenkovas
„Spartako“ fabriko direktorius

RAJONE, SU KURIU LENKTYNIAUJAME

Martynonių jaunimas

Važiuojant į Martynonių kaimą iš Pandėlio, dėmesį patraukia nauji Alytaus tipo gyvenamieji namai. Vienuose jau apsigyveno naujakuriai: ant langų matyti baltos užuolaidos; kituose gi dar tebetriūšia statybininkai. Raudoni namų mūrai šviečia iš tolo.

Tai naujas mūsų mikrorajonas, — visai rimtai teigia „Tarybinės žemės“ kolūkiečio pirmininkas Gediminas Ažubalis. — Tik pavadinimo dar nesugalvojome.

Pavadinime „Jaunystė“, — siūlo kolūkiečio pirmininkas komjaunimo organizacijos sekretorė Danguolė Zlatkauskaitė, guvi mergina, tik prieš dvejus metus baigusi Vilniaus buhalterinės apskaitos technikuma ir gavusi pasiskyrimą į šį kolūki. — Naujos statybos visada jaunina gyvenvietę, o be to, daugelis naujakurių jaunų kolūkiečių.

Dar nežinia, ar bus priimtas sekretorės pasiūlymas, o gal naujieji Martynonių „mikrorajonai“ iš viso neturės pavadinimo, bet kaimas iš tiesų aluoja jaunystę. Statybų ir žmonių.

— Iskaitoje — trisdešimt septyni komjauniniai.

Danguolė Zlatkauskaitė padėjo ant stalo pluoštą aplankų, kuriuose susegta medžiaga atspindi sudėtingą pirminės komjaunimo organizacijos veiklą. Čia ir susirinkimų protokolai, ir „Komjaunimo prožektorius“ — staibo aktai, ir sienlaikraščio publikacijos. O vienas albumas pavadintas „Jaunystė ir draugystė“. Pirmajame jo puslapyje — skambus moto: „Mano garbė ir jaunystė mano — Lenino komjaunimas“.

Jame rasite viską apie socialistinį lenktyniavimą su Anykščių rajono „Lenino keliu“ kolūkiečių jaunimu, — paaiškino Danguolė.

Lenktyniaujama jau treji metai. Tiesa, po pirmo susitikimo 1979 metų žiemą sekė ilgas intervalas: matyt, ne iš karto jaunimas patyrė bendravimo džiaugsmą. Bet pažintis nenutrūko. Ypač ji intensyviau per praėjusį pus-

metį, kai komjauniniai pasikeitė draugiškais vizitais, kai lenktyniavimas tapo konkretesnis.

„Tarybinės žemės“ kolūkiečiai jau keleri metai sudaryti du komjaunimo-jaunimo kolektyvai. Autovairuotojų kolektyvui vadovauja komjauninis Zigmąs Puronas. Šiais metais jis pats įsipažinojo padaryti 60 tūkstančių tonkilometrų ir į socialines išskietė anykštėnų Vytautą Budrį. Tačiau Zigmąs žino, kad ne tik darbo rodikliai lems nugalėtoją. Lenktyniavimo nuostatus atkreiptas dėmesys ir į visuomeninę veiklą. Zigmąs aktyviai dalyvauja meno saviveikloje, sportuoja ir, be to, mokosi Rokiškio neaktyvaizdinėje vidurinėje mokykloje, šiemet laikys baigiamuosius egzaminus.

Kartu su Zigmąs Puronu jaunųjų autovairuotojų brigadoje sėkmingai dirba Vytautas Ketvirtis, Liudas Tučkus, Jonas Spietinsys, Antanas Masilionis. Tai draugiškas jaunimo kolektyvas, su komjauniošku ryžtu ir iniciatyvomis.

Jaunųjų mechanizatorių brigados vadovas — komjauninis Ričardas Mikolūnas. Praėjusį rudenį jis grįžo iš Tarybinės Armijos, gavo MTZ-52 ir gerai sutvirtino savo autoritetą, įgylą dar prieš karinę tarnybą. Pirmųjų darbo įgūdžių brigadoje semiasi jaunas mechanizatorius, Konstantinas VKPTM auklėtinis Valentinas Kazanavičius.

— Gerai dirbsi pavasario sėjoj — rekomenduosime į komjaunimą, — pažadėjo jam darbo draugai.

O štai mechanizatorius Algis Gritė truputį vyresnis ir jau skina pirmuosius laimėjimus: už geriausios socialistinio lenktyniavimo rezultatus jam pernai atiteko anykštėnų prizas.

Dabar Martynonių komjauniniai trūšia svarbiausiose darbynečio baruose. Jų lenktyniavimo aistrą, jaunatvišką energiją skatina draugystė su anykštėnais, „Lenino keliu“ kolūkiečių jaunimu.

Stasys Varneckas

Tartorespublikinis šokėjų konkursas

Didelis būrys žiūrovų praėjusį sekmadienį susirinko į Anykščių kultūros rūmų salę. Nors diena buvo neaprasitai graži ir gamta vilioja vilioja pasidžiaugti jos teikiama malonumais, tačiau anykštėnai su dideliu idomumu stebėjo vykstantį tartorespublikinį pramoginių šokių konkursą, į kurį susirinko ne tik mūsų respublikos pasiuntiniai, bet ir Pažaltio respublikos šokėjai, o taip pat draugai iš tolimojo Azerbaidžano sostinės Baku.

Sveikinimo žodžius į visus susirinkusius kreipė Anykščių rajono TDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė.

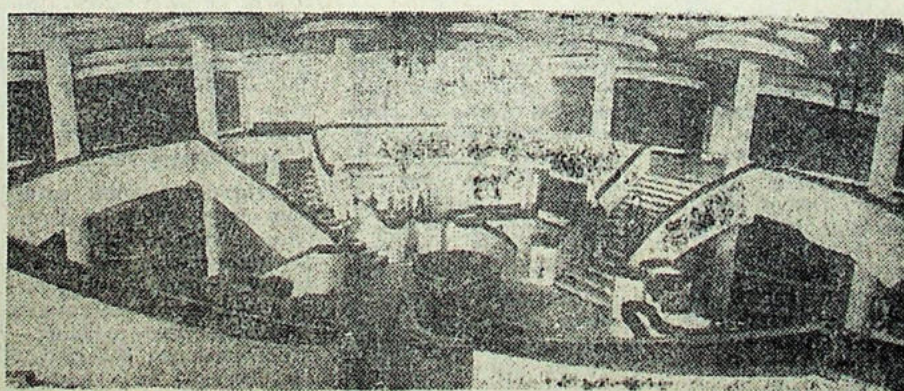
Konkursas vyko dviejose grupėse. Pirmoje grupėje, į kurią susirinko net 26 šokėjų poros, varžėsi tie, kurie dar neturi keturiolikos metų, ir žiūrovai tikrai negailėjo aplodismentų, kai į pusfinalį pateko pirmos S. Renšys ir antros S. Aleksūnaitė. Į stotioriausio dešimtuka pateko net 5 poros iš Anykščių. Pirmoji vieta atiteko šokėjams iš Tartu Vardja Peep ir Freimann Eye, antroji —

„Verpeto“ porai R. Vitkevičiūtei ir D. Striukui, kurie surinkę atitinkamą balų skaičių, perėjo į aukštesnę klasę. Trečioji vieta taip pat teko anykštėnams R. Petuchovaitėi ir R. Lisauskui.

Didelis pagyvėjimas salėje, kai į sceną išėjo aukštesnės, t. y., „B“ klasės šokėjai, kurie ir savo apranga, ir amžiumi, ir šoko lygiu labai skyrėsi nuo anksčiau šokusių „D“ klasės šokėjų. Pagrindinė kova, kam atiteks pirmoji vieta, vyko taro salės šeiminkų, Išvaizdžios ir elegantiškos „Verpeto“ poros iš karto išsikovojo ir žiūri ir žiūrovų simpatijas. Pirmąją vietą laimėjo J. Paulavičiūtė ir R. Meškauskas, nedaug nuo jų atsiliko debiutuotojai nora D. Michelevičiūtė ir R. Kirvelis. Trečioji vieta atiteko Baku šokėjams S. Firer ir I. Firer, o ketvirtąją — rygičiams I. Lebedenko ir V. Nanadzei.

Visiems konkurso priziniams Kultūros skyriaus vedėjas S. Siaurusaltis įteikė diplomus bei asmenines dovanas.

B. Staikūnas

Druskininkuose pagal architektų Aušros ir Romo Silinskų projektą iškilo originalios konstrukcijos dviejų simuliatorių fizioterapinė gydymo klinika. Vienu metu čia procedūras gali priimti 450 žmonių. Tai didžiausias tokio pobūdžio gydymo kompleksas šalyje. Per valandą čia bus atliekama apie tūkstantį įvairių procedūrų. Didžiausią naujos gydymo klinikos procedūrų dalį sudarys įvairios gydymosi vonios. Čia sudarytos tokios sąlygos, kad pacientas greitai kompleksiską gydymosi kursą.

Naujosios gydymo klinikos palaiko glaudžius ryšius su Kurortologijos mokslinio tyrimo laboratorijos Druskininkuose darbuotojais, kartu nagrinėja mineralinių vonių įtaką širdies ir kraujagyslių sistemos būklei, virškinimo sistemos ir sąnarių ligų kurortinio gydymo problemas.

NUOTRAUJOJE: Druskininkų fizioterapinės gydymo klinikos centrinis vestibulius.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Mažųjų patogumui

Naujam, trečiajam Anykščių miesto vaikų darželiui pradėjo kloti pamatus Statybos ir remonto valdybos darbininkai, vadovaujami darbų vykdytojo Antano Strolės. Šio darželio korpusai iškils vakarinėje miesto dalyje, netoli SDAALR sportinio-techninio klubo. Jį bus patogum lankyti individualių namų mikrorajono gyventojų ir būsimosios kaimo profesinės techninės mokyklos darbuotojų vaikams. Naujajį darželį įvesti eksploatacijon numatyta atelkančių metų pabaigoje.

D. Bartkus

2. Svaigalų taure nepilnamečio rankose

Tai buvo senai, prieš kelis metus — komjaunimo operatyvinio būrio nariai organizavo reidą patikrinti, ar prekybininkės parduoda nepilnamečiams alkoholinius gėrimus. Tuo tikslu į pagalbą reido narių pasitelkti du paaugliai Kavarske paprašė vyno butelio. Pardavėja neturėjo, kad nepardavė, bet netgi lokosi gėdinti berniukus. Greta stovėjusi jiems visiškai nenašlama moteriškė čiupo iš vaiko saujos trirublį ir padėjo ant prekystalio: — Čia mano vaikas, aš perku vyną, — ir, išlydėjusi nepilnamečius už durų, padavė jiems svaigalų butelį.

Matyt, nė nereikia komentuoti šios moters poelgio, jos „meškiškos“ paslaugos, ji pati kalba už save. Gerai, kad takart vyno pirkimas buvo tik surežisuotas vaidinimas. O juk gyvenimo būta ir kitaip. „Geras dėdė“ ar „teta“ ne tik, kad padėjo paaugliui nusipirkti alkoholinių gėrimų, bet drauge padarė ir išgerti. Nusikaltimų ir teisėtvarkos pažeidimų statistika akivaizdžiai byloja, ką reiškia vyno taure nepilnamečio rankoje — daugiausia teisėtvarkos pažeidimų ir padaro neblaivūs nepilnamečiai. Štai, pas rūsijų skvrius darbuotoją Svetlaną Radzevičienę užsuko laiškiniškė nepilnamečė Irena Urbonavičiūtė.

— Oi, kaip galva skauda, reikiu „nachmielkos“, — padėjo kalbą jaunoji.

— Einam pas mane! namas, kaip tik du butelius vyno turiu.

Kadangi Irena atsisakė gerti vyno, šeimininkė nupirko butelį „Kvietinės“ degtinės ir abi jį ištuštino.

Po tokios dozės svaigalų, be abejo, nieko gero ir nebuvo galima tikėtis iš nepilnamečės. Mergina Anykščiūse išdaužė keliems gyventojams langus. Išsipagiriojusi stvėrėsi už galvos, bet po laiko — nuostolius turėjo atlyginti.

O juk suaugusi moteris privalėjo sudrausti, sugėdinti netinkamu keliu žengiančią merginą, o ne brukti į rankas degtinės taure.

Negarbingai pasielgė ir trijų vaikų motina Rita Veršulienė, dvidešimtmetė Asta Karaliūtė ir Jonas Maldžius, įtraukę į girtavimą nepilnamečę Rimą Ordaitę. Šios išgertuvės taip pat baigėsi moterų trijų nusikalstamais veiksmais.

Miškinis kaimo gyventojas Petras Kiaulis ir jo brolis — Alantos tarybinio ūkio technikumui mokslėivis Audrius Kiaulis į girtavimą įtraukė nepilnamečį to paties technikumui mokslėivį V. Połočenką. Išgertuvės baigėsi muštynėmis, kuriose daugiausia nukentėjo nepilnamečiai.

Negali pateisinti suaugusio žmogaus, kviečiančio į savo draugiją svetima paauglį, negali nesmerkti ir nesipiktinti jo veiksmais. Jei-

gu suaugusieji nebūtume tokie abejingi dar bręstantiai jaunai asmenybei, mažiau būtų jaunųjų teisėtvarkos pažeidimų, mažiau suluošintų, neteisingu keliu sukančių žmonių. Jau vien dėl to, kad mus stebi dar tik pradėdantį gyventi žmogaus akys, turime patys elgtis dorai, atsakingiau, o ne stumti paauglį į klampų alkoholio kelią, kuriuo patys žengia-me.

Tačiau kokiais žodžiais smerkti tuos tėvus, kurie ne kieno nors kito, o savo vaikus sodina prie išgertuvių stalo, ragina pakelti taure, kaip darė Algirdas Kernagis ir Leonora Kernagienė, dalyvaujant Jonui Kononovui ir Mildai Gvozdaitei. Drauge su tėvais lygiomis tuštino vyno butelius ir jų nepilnamečiai sūnus Vytautas Kernagis, kuris po to padarė keltą teisėtvarkos pažeidimų. Suaugusieji, įtraukę nepilnamečį į girtavimą, grubiai pažeidė LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1972 m. liepos 4 d. įsaką „Dėl priemonių kovai su girtavimu ir alkoholiu stiprinti“ ir nusipelnė viešo pasmerkimo.

Šiam Isakui nusižengė ir svėdasiškis Jonas Pavielka. Kazys Mikuckas, G. Laucius, girtuokliavę drauge su nepilnamečiu Mikuokų sūnumi Raimondu.

Ne kur kitur nuvedė nepilnamečių svaiginimasis alkoholiu, tik į nusikaltimą —

drauge su G. Lauciumi Raimondas išdaužė Svėdasų autobusų stotelės langus ir susilaukė pelnyto atpildo.

Kadangi suaugę žmonės, įtraukę nepilnamečius į girtuokliavimą, pažeidė įstatymus, todėl buvo nepilnamečių reikalų komisijos atatin-kamai nubausti. Jeigu patys šito nesupranta, bent jau tegul ir nedidelė bauda priverstų susimąstyti, jog neteislingai pasielgė. Visko suvers-ti vien suaugusiems negali-me. Atsakomybė už savo veiksmus tenka ir patiems nepilnamečiams. Juk šeši-olikmečiai ar septyniolikmečiai jau ne kūdikiai, žino, kas gerai ar blogai, todėl ir patys turi pasverti savo poelgius, galvoti apie tai, ar tinkamu keliu žengia, kritiškai žiūrėti į neteislingą tėvų ar kitų suaugusių gyvenimo būdą. Jeigu vieną kartą išdrįso jaunuolis pakelti taure, neatsispiria ir antrąjį. Ir taip nejučiom šis pražūtingas liū-nas įtrauks tave, suniokodamas visas gražias buvusias svajones.

Žmogaus poelgiai apspren-džia ir jo gerą vardą. Net ir labiausiai nusirėjęs žmo-gus žino gero vardo reikš-mę. Tačiau ar jį beįmanoma sugrąžinti bevali, niekingus savo poreikius tenkinančiai asmenybei?.. Tad apie savo gyvenimo prasmę ir gyveni-mo būdą reikia galvoti jau ankstyvoje jaunystėje, kai priešaky dar ilgas ir sudė-tingas gyvenimo kelias. Jei-gu tėvai, patys eidami ne-tinkamu keliu, nesugeba do-rovinių principų įskiepyti vaikui — be abejo, kaipgi jie sugebės, jeigu jie net nežino, kas gera, kas bloga — reikia pačiam paaug-liui mokytis iš teigiamų gy-venimo pavyzdžių, mokytis atsižvelgti gėrį nuo blogio, kur-ti pačiam savo ateitį, for-muoti idealus.

R. Bražienė

SPORTAS

Moksleivių krosas

Įvyko rajono aštuonmečių ir vidurinių mokyklų lengvo-sios atletikos krosas. Į vi-durinių mokyklų programą įėjo 300, 500, 100 metrų bė-gimas mergaitėms ir 800, 1000, 2000 metrų bėgimas berniukams. I aštuonmečių mokyklų — 300, 500 metrų mergaitėms ir 800, 1000 me-trų distancijos berniukams.

Individualiai atskiruose nuotoliniuose greičiausi buvo: J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleiviai L. Chochlo-vaitė ir A. Zvirblis, D. Siukš-čiūtė ir Z. Burneikis iš Anykščių II-os vidurinės

Pionierių keturkovė

Trijose zonose vyko rajo-no bendrojo lavinimo aštuon-mečių ir vidurinių mokyklų pionierių keturkovės varžy-bos. I keturkovės programą įėjo keturios rungtys: 60 m bėgimas, kamuoliuko meti-mas, šuolis į tolį ir krosas.

Susumavus rezultatus, pa-aikšėjo, kad aštuonmečių mokyklų grupėje prizinės vietas pasidalino trijų mo-kyklų atstovai. Mergaičių grupėje stipriausios buvo Burbiškio aštuonmetės mo-kyklos atstovės, Kunigiškių ir Andriūniškio aštuonmečių mokyklų pionierės atitinka-mai užėmė antrąją ir trečią-ją vietas. Berniukų tarpe nu-galėjo Kunigiškių aštuon-me-tės mokyklos atstovai, bur-biškiečiai liko antroje vieto-je, andriūniškiai — tre-čioje.

Tarp kaimo vidurinių mo-kyklų — bendrakomandinėje įskaitoje nugalėjo Viešintų vidurinės mokyklos mergai-tės ir Troškūnų vidurinės

mokyklos, viešintiečiai A. Vyšniauskaitė ir K. Savičius. Bendrakomandinėje įskai-toje aštuonmečių mokyklų tarpe nugalėjo Andriūniškio aštuonmetės mokyklos kolek-tyvas. Traupio aštuonmetės mokyklos atstovai liko ant-roje, Zalosios aštuonmetės mokyklos moksleiviai — tre-čioje vietoje.

Kaimo vidurinių mokyklų tarpe Svėdasų ir Viešintų vi-durinių mokyklų moksleiviai pasidalino I ir II vietas. Tre-čiąją pelnė skiemoničiai.

Miesto grupės vidurinių mokyklų tarpe nugalėjo Anykščių II-os vidurinės mo-kyklos sportininkai. Anykš-čių III-čios vidurinės mo-kyklos komanda užėmė ant-rąją vietą, J. Biliūno vidurinės mokyklos komanda pelnė trečią vietą.

Br. Mačiulienė

TAUPOMŲJŲ KASŲ PATARNAVIMAI

Kylant liaudies gyvenimo lygiui, gyventojai sukaupia atliekamas pinigų sumas, ku-rias deda į indėlius, perka valstybinės 3 procentų vi-daus išlošiamosios paskolos obligacijas, pinigines-daiktines loterijos bilietus. Jeigu dešimtojo penkmečio pradžia-jame rajone buvo 21.076 indė-lininkai su indėlio liekana 38,5 milijono rublių, tai penkmečio pabaigoje indėli-ninkų skaičius jau sudarė 27.409 indėlininkų su indėlio liekana virš 64 milijonų rublių. Vidutiniškai kas ant-ras rajono gyventojas laiko savo santaupas taupomosiose kasose. Gyventojų pinigines santaupas, sukaupias į tau-pomąsias kasas, perduoda-mos valstybiniam bankui, ku-ris jas panaudoja liaudies ūkio kreditavimui. Įplaukos, gautos už parduotas valsty-binės 3 procentų paskolos obligacijas bei realizuotas pinigines-daiktines loterijos bilietus, perduodamos valsty-biniam biudžetui ir nukreip-iamos liaudies ūkio finan-savimui. Nemaža pinigų san-taupų reikšmė ir patieks in-dėlininkams. Vien tik už 1980 metus rajono indėlinin-kams priskaityta 1 milijonas 376 tūkstančiai rublių palū-kanų.

TSKP XXVI suvažiavimas įpareigojo taupomąsias ka-sas tobulinti taupymo for-mas, plėsti atsiskaitymus ne-grynais pinigais su preky-bos, komunalinėmis ir kito-mis organizacijomis, organi-zuoti darbininkų, tarnautojų ir kolūkiečių piniginių paja-mų pervedimus įskaitymui į indėlius, atlyginimų mokėji-mus per taupomąsias kasas. Bepigininiai pervedimai į

indėlius sudaro palankias są-lygas palapsniui taupyti. Te-reikia dirbančiam paduoti savo darbovietės buhalterijai pareiškimą, nurodant uždar-bio sumą, kurią pageidauja kiekvieną mėnesį ar kitais terminais, o taipogi vienkar-tinio uždarbio sumas, perve-dinėti į indėlius taupomosio-se kasose. Tokie pervedimai vykdomi tik į veikiančias sąskaitas, todėl, jeigu dar-buotojas neturi indėlio są-skaitos taupomojoje kasoje, privalo ją atidaryti ir pra-nešti buhalterijai indėlio są-skaitos numerį, į kurią bus pervedami pinigai.

Taupomosios kasos pa-lapsniui taiko atlyginimų iš-mokėjimus per taupomąsias kasas. Šiuo metu atlygini-mus išmokame per taupomą-sias kasas Melioracijos sta-tybos montavimo ir Meliora-cijos eksploatavimo valdy-boms. Dar šiais metais nu-matome pradėti mokėti atly-ginimus per taupomąsias ka-sas Tarpkolūkinė statybos organizacijai ir Statybos re-monto valdybai. Atlyginimų mokėjimas per taupomąsias kasas leidžia dirbantiems žmonėms racionaliau panau-doti savo uždarbį ir tuo pa-čiu padeda geriau tenkinti jų pačių ir jų šeimos narių materialinius poreikius. Iš kitos pusės toks atsiskaity-mas turi teigiamą poveikį jmonių, organizacijų veiklai, kadangi leidžia sumažinti darbo laiko nuostolius, kurie susidaro, kai žmogus pats priverstas eiti į taupomąją kasą.

Įdiegiama dar viena nauja atsiskaitymo negrynais pini-gais priemonė — atsiskaity-mai su prekybos organizaci-jomis pagal taupomųjų kasų

atsiskaitymuosius čekius už perkamas pramonines prekes, kainuojančias daugiau kaip 200 rublių. Bepiginė atsi-skaitymo tvarka indėlininkai gali parašyti taupomajai ka-sai patvarkymą, kad nuo jo indėlio sąskaitos kiekvieną mėnesį ar kitais terminais būtų nurašoma tam tikra pi-nigų suma už butą, elektrą, telefoną ir kitas komunalines paslaugas ir pervedama at-tinkamos organizacijos nau-dai. Tokie indėlininkų pa-tvarkymai gali būti ir vien-kartinio pobūdžio.

Gyventojų aplarnavimui gerinti plečiasi etatinių tau-pomųjų kasų tinklas. Anykš-čių mieste Ramybės g-vės Nr. 1 gyvenamajame name atidarė 1-os eilės tau-po-mąją kasą, kuri dirba su klt-jentais nuo 11 val. iki 19 val. 30 min. Pietų pertrauka nuo 15 iki 16 valandos. Ne-darbo dienos šeštadienis, sek-madienis. Ši taupomoji kasa atlieka visas operacijas kaip ir centrinė taupomoji kasa.

Džiugl žinia pasiekė anykštėnus — susumavus pa-skutiniųjų X-ojo penkmečio metų rezultatus, paaiškėjo, jog už aukštus darbo rodik-lius sąjunginiame socialisti-niame lenktyniavime 1980 m. IV-ame ketvirtyje Anykščių rajono centrinės taupomosios kasos kolektyvui pripažinta sąjunginė trečioji vieta. Tai antra tokia pergalė 1980 me-tais. Už 1980 metų metinius darbo rezultatus centrinei taupomajai kasai paskirta III-ji respublikinė premija.

A. Juodvalkis
Anykščių rajono centrinės taupomosios kasos vedėjas

Anykščių kultūros rūmų kaimo kapelai plojo dau-gelto rajono gyventojų ir ūkių žiūrovai. Šio kolektyvo koncertinėse programose dalyvauja ir moterų trio (iš kairės į dešinę) R. Budavičienė, R. Zalaitė, D. Petrokaitė, J. Junevičiaus nuotr.

Individualinėje įskaitoje absoliučiai geriausiais ketur-kovėje tapo J. Biliūno vidur-inės mokyklos moksleivė Loreta Chachlovaitė, surin-kusi 255 taškus, ir II vidur-inės mokyklos atstovas Zera-das Burneikis, surinkęs 290 taškų. Iš mergaičių antrąją vietą iškovojo III vidurinės mokyklos moksleivė Lina Motieškaitė. Nedaug nuo jos atsiliko viešintieškė D. Babickaitė, užėmusi trečiąją vietą. Berniukų grupėje an-trąją vietą pelnė kavarskiečiai S. Banys, trečia — V. Pal-šauskas, II vidurinės mokyklos moksleivis.

R. Tamošiūnienė
Anykščių VJSM trenerė

Spalvingu namų gatvė

Dailiais Alvtaus eksperi-mentinio kombinato namais puošiasi Janušavos gyven-vietė. Šiuose namuose, aprū-pintuose visais buitinais pa-togumais, įsikūrė „Gintaro“ kolūkio vairuotojų Felikso Striogos, Jono Bauto, me-chanizatoriaus Jurgio Digi-mo, padalinį vadovų ir spe-cialistų šeimos.

Greta įrengtų septynių Eksperimentinio kombinato namų šią vasarą Anykščių TSO statybininkai įves eks-ploatacijon dar penkis. Dar trejos įkurtuvės šioje gyven-vietėje netrukus bus atšvės-tos pačių kolūkiečių stato-muose namuose.

D. Butkutė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. V. 26

KELIAI, MAŠINOS ŽMONĖS

Pėstieji ir vairuotojai

Ne toks jau intensyvus eismas Anykščiunyse, o vienas dažnai susidaro pavojingos situacijos, vairuotojai ir pėstieji pažeidžia eismo taisyklių reikalavimus. Pėstieji dažnai kaltina vairuotojus, kad jie neteisingai pervažiuoja pėsčiųjų perėjas, nereguliuojamas, todėl pėstieji visur turi griežtai laikytis eismo taisyklių 3.5 ir 3.6 punktų reikalavimų.

Kaip žinoma, vairuotojų ir pėsčiųjų santykiai priklauso nuo eismo kultūros, nuo tobulo taisyklių žinojimo ir jų reikalavimų vykdymo.

Kalbant apie pėsčiųjų ir vairuotojų santykius, turbūt, pirmiausia reikia priminti eismo taisyklių 3.5 ir 3.6 punktus. Jie nusako pėsčiųjų pareigas transporto priemonių atžvilgiu. 3.5 punkte pasakyta, kad vietose, kur eismas nereguliuojamas, pėstieji gali eiti per važiuojamąją dalį tik įvertinę artėjančių transporto priemonių greitį bei atstuma iki jų ir įsitikinę, kad eiti yra saugu. 3.6 punktas reikalauja, kad eidami per važiuojamąją dalį

pėstieji neturi be reikalo užtrukti arba stoviniuoti. Jei situacija reikalauja sustoti — sustoti galima tik saugumo salelėje, jei tokia yra, o jei jos nėra — ant linijos, skiriančios priešingų krypčių transporto srautus. Kaip žinoma, Anykščiunyse ir kitose rajono gyvenvietėse eismas nereguliuojamas, todėl pėstieji visur turi griežtai laikytis eismo taisyklių 3.5 ir 3.6 punktų reikalavimų.

Pagrindinės vairuotojų pareigos pėstiesiems išdėstytos Eismo taisyklių 16 skyriuje. Šio skyriaus 16.1 punkte nurodoma, kad, artėdamas prie nereguliuojamos pėsčiųjų perėjos, kurioje yra pėsčiųjų, transporto priemonės vairuotojas turi sulėtinti greitį arba sustoti, kad praleistų pėsčiuosius, kuriems galėtų sukliudyti ar sukelti pavojų. Štai dėl šio punkto ir būna daugiausia nesupratimų, nes dauguma pėsčiųjų įsivaivieja ankstesnes taisykles, kurios reikalauja iš vairuotojų praleisti pėsčiuosius, kurie iškėlė koją į perėją, o naujų taisyklių reikalavimus žino gana miglotai. Naujos taisyklės šito nereikalauja. Da-

bar vairuotojas privalo sustoti ir praleisti ne aplamai pėsčiuosius bet tuos „kurie galėtų sukliudyti ar sukelti pavojų“. Sakysim, iš Ubagevičiaus gatvės J. Biliūno gatvės link ties universaliu nardutuve važiuojantis automobilis, o nuo skvero į perėją išėjus pėstysis. Šiuo atveju automobilis sustosties gali tūsti kelionę, nes pėsčiam jam jis nesutrukdys ir nesukels pavojaus. Žinoma, vairuotojas turi apskaičiuoti, ar jis suspės pervažiuoti pėsčiųjų perėją, kol pėstysis pasieks tą eismo juostą, kuria turi pervažiuoti automobilis. Jei nespės — reikia sustoti ir praleisti pėsčiųjų, nes pėstysis dėl vairuotojo kaltės neturi būti priverstas sustoti. Šių eismo taisyklių nuostatą turi gerai įsisavinti ir vairuotojai, ir pėstieji. Pirmieji turi užtikrinti, kad pėstiesiems nebūtų trukdoma ir būtų saugu pereiti perėją važiuojamąją dalį, o pėstieji neturi stoviniuoti, keisti eismo greitį ir pan., kad netrukdytų eismo ritmo ir nesukeltų pavojingos situacijos. 16.1 punkto reikalavimai galioja nereguliuojamose pažymėtose pėsčiųjų

perėjose. Jeigu nėra pažymėtų perėjų, eiti per važiuojamąją dalį leidžiama sankryžose pagal saligatvių ar kelkraščių liniją, o tarp sankryžų — kertant kelių stacių kampu gerai apžvelgiamose vietose, su tokiu apskaičiavimu, kad tas nesutrukdys eismo važiuojamoje kelių dalyje, vairuotojai nebus priversti stabdyti transporto priemonės ar manevruoti. Anykščių miesto centre yra pakankamai pažymėtų pėsčiųjų perėjų, ir kas eina per važiuojamąją gatvės dalį ne perėją, tas pažeidžia eismo taisyklių reikalavimus. Bet jeigu pėstys kelyje elgiasi neteisingai, vairuotojas vis vien turi stengtis išvengti eismo nelaimės.

16.2 punktas reikalauja, kad jei prieš perėją yra sustojusi transporto priemonė, tai kitų transporto priemonių vairuotojai gali toliau važiuoti tik įsitikinę, kad prieš sustojusią transporto priemonę nėra pėsčiųjų. Šį labai pavojingą eismo taisyklių reikalavimą pažeidžia dažniausia įvykdę jauni vairuotojai. Jie, matyt, nesupranta, kad prieš perėją transporto priemonė sustoja tik praleisdama pėsčiuosius ir todėl greitinėjimo eismo juostoje esanti transporto priemonė būtinai privalo sustoti ir arba įsitikinti, kad perėjoje nėra pėsčiųjų, arba praleisti ji.

16.3 punktas draudžia esanti transporto priemonių susigrūdinti, užvažiuoti ant

pėsčiųjų perėjos ir sustoti, nes taip būtų sutrukdomas pėsčiųjų eismas. Deja, šį reikalavimą labai dažnai pažeidžia vairuotojai pėsčiųjų perėjoje ties universaliu nardutuve. Ten pat vairuotojai dažnai pažeidžia eismo taisyklių 15.6 punkto reikalavimą, kuris nurodo, jog, sukdamas į kairę arba į dešinę, transporto priemonės vairuotojas privalo praleisti pėsčiuosius, einančius per kelią, į kurį daromas posūkis, važiuojamąją dalį. Tai ypač pavojingas eismo taisyklių pažeidimas.

Anykščiai — ekskursantų pamėgta vieta. Ekskursijose dalyvauja daugybė vaikų. Tad vairuotojams pravartu priminti ir Eismo taisyklių 16.6 punktą, kuris reikalauja, jog, artėdamas prie sustojusios transporto priemonės, kuri turi vaikų vežimo skiriamą ženklą, vairuotojas privalo sumažinti greitį arba sustoti, kad praleistų vaikus.

Kaip malome, Eismo taisyklės labai tiksliai reglamentuoja tiek pėsčiųjų, tiek vairuotojų elgesį keliuose ir gatvėse. Išmokyti ir tvirtai žinoti savo teises ir pareigas kitų eismo dalyvių atžvilgiu gali ir vairuotojai, ir pėstieji. Ir jei tiek vieni, tiek kiti jas tiksliai vykdys, sumažės eismo nelaimių, nereikės vieniems kitų kaltinti eismo kultūros stoka.

A. Puzinas,
K. Benėnas,
K. Kairiūkštis

Ekskursiniam sezonui prasidėjus

Žymiai pagausėjo turistų ir ekskursantų, besidominti mūsų rajono įžymybėmis, srautas. Praeitą savaitę Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo ekskursijų vadovų paslaugomis pasinaudojo virš pusantro tūkstančio žmonių. Tai ekskursijos iš Kauno, Kelmės, Zarasų, Maskvos srities, Nobežnoje Celnų, Talino ir kitų Lietuvos bei broliškų respublikų vietų.

Šį turistinį sezoną nebus nusikrauti ir anykštenai. Be jau pamėgtų ekskursijų į Nidą, Palangą, Taliną bus organizuojamos išvykos į Brestą, Minską, Kijevą. Be to, šiemet laikotarpyje nuo birželio ir lapkričio mėnesio Anykščių filialas turi nemažą pavienių ir šeimyninių keliaapių į TSRS sostinę Maskvą. (Dešimčiai dienų keliaapių kainą vienam asmeniui — 140 rub., šeimyninio — 280 rub.). O rugsėjo mėn. 11–15 dienomis propagandistams, agitatoriams, partiniam, komjaunimo bei profsąjungos aktyvui organizuojamas turistinis traukinys į Senosios Rusijos miestus, vadinamąsias istorines, kultūrines praeitimi Pskovą — Novosibirską — Leningradą. (Ekskursijos kainą vienam asmeniui — 70 rub.).

Norintys įsigyti turistinius keliaapius į šalies sostinę Maskvą ar keliauti turistiniu traukiniu kviečiame kreiptis į Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialą, Anykščiai, Baranauskos a. 12.

A. Baltrušaitė
Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo metodininkė

Redaktorius ST. VINCIONAS

„Svyturio“ kolūkievių dalybų pageidaujantiems miesto gyventojams skiria cukrinių runkelių reikalingumui ir priežiūrai plotus. Už darbą taikomi aukščiausi įkainiai, papildomai parduodamas cukrus. Sutartys sudaromos iki buhalterijoje iki 3 mėn. birželio 1 d.
Informacija teikiama telefonu 4-45-10.
Kolūkievių valdyba

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi vairuotojai, mūrinkai-betonuotojai, šaltkalviai-remontininkai ir ganybos darbininkai.
Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadrų skyrį.

Administracija

Susivienijimui „Anykščių vėnas“ reikalingi: šaltkalviai, įvairių specialybių statybininkai, krovėjai.
Kreiptis darbo valandomis į kadrų skyrį.

Administracija

Rekoja

Nuosirdžiai dėkojame Eimininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio administracijai, partinei organizacijai, Niūronių skyriaus darbuotojams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą vyrą ir tėvą Jurgį Sauciūną.
Žmona ir vaikai

Kaimyninėje Latvijoje

FERMOMS — TOBULESNE TECHNIKA

Nuo pirmųjų naujojo penkmečio dienų Rezeknės gamykloje pradėta serijinė gamyba melžimo aparatų ADU-1, kuriais per valandą galima pamelžti 10–11 karvių (ankstesniais 7–8). Jie universalūs, tinka įvairiems melžimo įrenginiams — „eglutėms“, „tandemo“, „karuselės“, DAS-2B ir kitiems. Be to, aparatai paprastai, išrinkimas ir techninė priežiūra užima dvigubai mažiau laiko. Šiais metais nuntatoma pagaminti 180 tūkstančių naujų melžimo aparatų.

Įmonėje taip pat pradėdami gaminti patobulintus modifikacijos melžimo įtaisai ADM-8 su pieno vamzdiniais, kuriais vienu metu galima melžti 100 ir 200 karvių. Selekciniams išleidžiami originalūs melžimo aparatai DAC-1, aprūpinti elektros pulsu ir fablo, kuriame registruojami visi duomenys apie gyvulių produktyvumą.

REMONTAS PAGAL GRANDIES RANGĄ

Be papildomos darbo įeigos Aluksnės rajono mechanizatoriai šiemet paruosė techniką pavasario darbams dviem mėnesiais anksčiau negu pernai. Tai pavėjo padaryti masiškai pritaikius remonto darbuose grandies rangą.

Pereiti prie naujos darbo organizavimo formos buvo nesunku, nes jau anksčiau visuose rajono ūkiuose tech-

nika remontuodavo specializuotos mechanizatorių grandys. Kiekviena 3–5 žmonių grandis rūpindavosi tam tikros rūšies technika kultūvatoriais, sėjamosiomis, šienapjovėmis.

Pradėjus dirbti pagal grandies rangą, tiek mechanizatoriai, tiek administracija priėmė atitinkamus įsivienijimus. Technika sutaisyta anksčiau laiko, kokybiškai, o remontininkai gerokai daugiau uždirbo.

Aluksnės pavyzdžiu dabar jau 25-iose Latvijos rajonuose technika remontuojama pagal grandies rangą.

(TASS-ELTA)

Nuosirdžiai užjaučiame
BRONISLAVĄ ILCIUKIENĘ, mirus mylimai motinai.
Valstybinio banko Anykščių skyriaus darbuotojai

EGIDIJUI MATIUKUI
Reikiame nuosirdžiai užjaučiame dėl mylimo sūnelio RIMUČIO mirties.
Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai

JUOZUI KARVELIUI
Leiskite nors keliais užjaučiame žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai motinai.
Kaimynai

PAULINAI ZLATKIENEI

Leiskite nors keliais užjaučiame žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai seseriai.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vėnas“ vyno kupažavimo išlaikymo baro darbuotojai

PETRIUI BERNATONIUI

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimai motinai, reikiame nuosirdžiai užjaučiame.
Agrocheminio susivienijimo darbuotojai

Reikiame nuosirdžiai užjaučiame

PAULINAI ZLATKIENĘ, mirus mylimai seseriai.
Malinauskai, Jakšiai, V. Lesnikauskienė, P. Miliūnaitė, Bražiūnai

BRONEI KAZLAUSKIENEI

Tegu nuosirdūs užjaučiame žodžiais paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui.
Tamošiūnai, J. ir J. Kisieliai, Pakšiai, Vingiliai, Talaikiai

MASAJEDAVU ŠEIMAI

Tegu nuosirdūs užjaučiame žodžiais paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam sūnui ir broliui.
Svėdasų kolūkievių valdyba

KARPIUI MASAJEDAVUI

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, reikiame nuosirdžiai užjaučiame.
Svėdasų kolūkievių pirminė partinė organizacija

„KERBOJOS SEIMININKAS“

Šio filmo veiksmas vyksta dviejose sodybose — Kerbojose ir Katku. Būsimuosius ūkių paveldėtojus Aną ir Vilų sieja abipusis jausmas, kurio ankstyvoje jaunystėje nei vienas, nei kitas neišsirišęs prisipažinti. Tik Aną apsiėmė, jog jai įgelė gvatė, kad mylimasis ją gelbėtų, o Vilui niekam, nei Anai nepasitarė, netekęs akies į gelbėdamas. Tokia buvo jų meilės kalba, kurios jie tuomet nesuprato.

Dramatiškas konfliktas tarp meilės ir pareigos namams, žemei ir sudaro filmo pagrindą.

Naujasis Leidos Laimės filmas atrodo gana tradicinis estui kinui su jo dėmesiu ne lengvam namų žmonių likimui, jų džiaugsmui ir svajonėms.

„MAZOS MOSU NUODEMES“

Vieni žmonės tvirtai stovi ant žemės, auginą vaikus, sąžiningai atlieka savo pareigas, nuo dvasinio pergyvenimo stengiasi gydytis darbu. Kitus kaimo mintis — nejaugi tai viskas: negi daugiau nieko įdomaus gyvenime? Vidinis nerimas degina juos, neleidamas užsisiklėti įprastiniam šeimoms ir darbo kolektyvo rate. Kartais tas nerimas padeda žmogui siekti tikslo, o kartais priverčia mest kelią dėl takelio.

Šią mintį naujame lietuviškame filme „Mazos mūsų nuodėmės“, sukurta R. Kašausko to paties pavadinimo romano motyvais, įkūnijo respublikos nusipelnęs artistas Antanas Šurna, sukuręs Leono Ulbos vaidmenį. Scenarijaus autoriai St. Lipskis ir H. Sablevičius, ieškodami kelių, kaip kinematografiškai atskleisti vidinį Leono Ulbos blaškymąsi, atitolo nuo pirminio literatūrinio šaltinio. Tačiau pagrindinė dramaturginė kolizija išliko nepakitusi: Ulbos žmona Justė, kurios vaidmenyje debiutuoja aktorė M. Leonavičiūtė, likusi viena, nepalūžusi, nes jos gyvybingumo šaknys — gimtojo kaimo žemėje. Giedrė (akt. R. Arbaciauskaitė), Leono širdyje pažadinusi kitokio gyvenimo ilgesį, neatneša nei jam laimės, nei nati į surandą. Ar no visu klaidžiojimu Leonas sugėbęs grįžti į pilnavertį gyvenimą? Apie tai tegul sprendžia žiūrovas.

„SEIMININKAS“

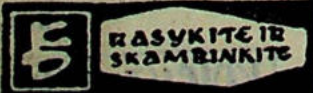
„Dar ankstyvoje vaikystėje Minė neteko tėvo. Jos motinai po vyro mirties labiau rūpėjo maldos nei dukterė. Už tai dėdė be galo mylėjo dukterėčią ir viską jai leido. Minė daug skaitė, mokėsi universitete ir buvo trumpli isimylėjusi savo kaimyną Nareną. Tačiau prieš mirtį dėdė liepė ištekt už kito.

Si indu filmą sukūrė režisierius Basu Caterdžė, parinkęs melodingą muziką ir dainas. Pagrindinius herojus vaidina Sabana Azmi (Minė), Girisas Karnadas (Chanšjamis) ir Vikramas (Narenas).

St. Jasiulionienė
Kinų direkcijos redaktorė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74 red pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Анякшчяйского районного комитета КП Литвы и Анякшчяйского районного Совета народных депутатов (на латовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31 Spaudėnoma rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tlr. 11.247 Užsak. Nr. 781